

v breznu pa spominčice trohne

pesmi
Gregor Podržaj

(spisano v letih 1990 – 2010)

Izdano v samozaložbi preko Smashwords.
Ljubljana, 2016

Copyright 2016 Gregor Podržaj

ISBN: 978 131 13587 4 5 (Smashwords)
ISBN: 978-961-93989-1-3 (Podržaj)

Naslovnica je delo avtorja. / Cover by the author.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-1(0.034.2)

PODRŽAJ, Gregor, 1972-
V breznu pa spominčice trohne [Elektronski vir] : pesmi : (spisano v letih 1990-2010) / Gregor Podržaj. - El.
knjiga. - Ljubljana : [samozal.] G. Podržaj, 2016

Način dostopa (URL): <https://www.smashwords.com/books/view/607158>

ISBN 978-961-93989-1-3 (ePub)

283826432

Izdano v samozaložbi preko Smashwords. Opombe o avtorstvu:

Hvala za dolpoteg te svobodne izdaje elektronske knjige. Čeprav je svobodna, je vseeno avtorsko delo in naj bi kot tako, ne bilo reproducirano, kopirano in distribuirano, tako za pridobitne kot tudi nepridobitne namene. V kolikor vam je bilo prebiranje v zadovoljstvo, lahko priporočite prijateljem, da si dol potegnejo lastno kopijo iz Smashwords.com, kjer lahko poiščejo tudi ostala dela tega avtorja. Mir in dobro.

Published by Gregor Podržaj at Smashwords. License Notes:

Thank you for downloading this free ebook. Although this is a free book, it remains the copyrighted property of the author, and may not be reproduced, copied and distributed for commercial or non-commercial purposes.

If you enjoyed this book, you may encourage your friends to download their own copy at Smashwords.com, where they can also discover other works by this author. Thank you for your support.

NA LETEČI PREPROGI

počasi drsiva v toplo indijansko noč.

lahko noč. izjokaj se mi na rami.

in me spusti zraven jelena,

ki ga zagledava samega nekje na pohorju

brizga meje in dvajset samičk vsakič prešteje.

znak časa postavlja.

vidiva si skozi, vsi enaki,

pa počasi ustavim in zaspiva,

pokrita s kocom, ki ne izgine in se ne ohladi

še dolgo potem.

široko v globini mirno spiva,

da naju še čas spregleda.

KO SEM SAM

sediva nekje med munchnom
in frankfurtom, kadiva lucky-ce
našel sem jih, ko sva jih ravno potrebovala
kašljava in še ne veva,
da bova za nazaj kadila haš,
tik preden naju bodo ustavili kapsi.

ko se zbuja sončen dan, se spomnim
lanskega poletja. red light district in
dread lock, grmovje, zaandvort; preveč.
trenutek je prepoln in če se jih nabere
vztrepetam.

POZNO JESENI

ko odpadejo še zadnji nasmehi
in ni več volje,
ne potebe po govorenju,
ko misli postanejo neulovljive počasne gmote
morda se vprašam ali sploh premišljam
kaj sem premleval včeraj, sem kaj?
nobenih prijateljev, ne moči, najti jih,
le sence ujete v vsakdan,
otrok robotov, mučenik varnosti.

VEČNA USEDLINA

noge zabijaš v tla
ko po produ stopaš

po pol ure zrenja
v odsev sonca na ponvi
ko zi že pojedel tist' jajc'
na olju se ti prikažem;

risbica iz mladih let -
ja kdo pa maršira preko moje pleše!
nama dvema nični je pristal pogled
pravzaprav strmlenje

in ne da ga vidim, gledam ga
in ti visiš, nevsakdanja usedlina

se nabiraš, ko padaš iz nikjer,
se usedaš na dno duše;

lahko se mi daš za plest,
pa bova oba nekako povezana

odmrla že na poti do štarta
z istim pogledom, ki čakava da ...

odide, čeprav kot da je že
od vedno tu.

SKARABEJI

skrivajo se za lastno senco

kjer jim slabijo čutila

tam meglenijo

nato nenadno in brez vonja

povabijo te na izlet

LISICE

visijo ujete za naborki zaves
kot lampinjoni ali bonbončki iz božičnih dreves
dnevi kot iglice odpadle od smrek
komu sploh mar, to bedno stvarstvo
betežni pogledi v tla
nabuhli okrogli životi
zibajoči se sem in tja

ORKAN

mesto je bilo pusto
ulica ozka
kot umik pred orkanom
ki so ga igrali ljudje

tlakovci so bili polni zlizanih
odtočnih kanalov
kot je bila zlizana melodija
tiste najine pesmi

žvižgal sem si jo in v nekem trenutku
sem se zasmel misli, ki me je spreletela -
moram biti sam ali je to strah, da žvižgam
v tej ozki ulici zlizanih sivih sten
plesnivih odpadajočih zaplat

zavil sem v prvi bar, jutranji bar
in opazil da nisem sam

HROŠČEK

hrošček, padeš mi na glavo
poskrbim zate, le za čez noč
tudi jaz zaspim

zjutraj izgineš, bojim se
da te ne pohodim
tudi zato te iščem

ne spuščáš glasov
zato ne vem
kje si. kje si?

MINERALI

hodeči minerali
brez kančka ljubosumja
si z istimi pestmi
peskamo drobovja

vsi po vrsti se ogrnemo
v isti plašč
hladno je
pa se stiskamo
skupaj

bežeč en pred drugim
se zaletavamo
v nove
a iste obraze

DVA

dva tedna sem ležal
trd kot kovčki, ki sva jih kupila
kupila skupaj
dva tedna demoni
za vrat sem držal
ko lezel in lezel je ven
dva tedna že padam
padam v brezno
ki je ostalo za tabo

NEMIR

s slino jutranjega teka

lepim koščke

ki sem jih našel

prejšnji večer

žalost v srcu ne mine

v nogah ne jenja nemir

NOV ZAMAH

oddaljeni otoki
zeleno se ločijo od neba
umitega po dežju
čolni, kot bi jih nakapljali
pokrivajo ustje zelene reke
v kateri se belo smeji oblaki
na katerih se belo smeji
mladi obrazi veslajo z zanosom
se zibljejo v pesmi ki jih spremlja
z venci rož so okrašene
sveže po pomladi dišeče
ko jih kličejo
voda voda
vse okoli je voda
medij ki ga živijo
hrani jih razdvaja in ponovno spaja
daje jih spat in ziblje v jutru
z vetrom se pogovarja in jih priganja
v nov zamah
še en in že bo jutri
novo dete nov nasmeh novo veslo

veselo čisto da še oblak ne odkloni nasmeha

mladost kot struna na lutnji

hrepeni po ubranem božanju

zaplavat' preko gladine

vznemirit' obraze oblakov

ki se skrivajo tam

da poleti preden mine

nov skoraj že stari zdaj zamah

GOLOBI

golobi se kot blato

ki se lepi na čevlje

usedajo poleg

čemijo mi pri nogah

v pesku

čisto pri miru so

ko me opazujejo

ko jih začnem opazovati jaz

živčno mežikajo

kmalu odletijo

V BREZNU PA SPOMINČICE TROHNE

Prazni žaklji, prah ulic se useda na njihovo dno.

Odkrite strehe. Za kosilo dež.

Prazne hiše, oddam.

Pridem takoj. Sem v kavarni.

H.G. odpotovala.

Oblečen v črepinje prekrokanih noči,

obut v črne hrastove truge,

zavit v amnezijo.

Pogled ujame pogled. Veter odpihne začeto misel.

Obsedim. Za večerjo dež.

Dolge noge, za njimi zaprta vrata.

Stroj.

Med ušesi ujeta pesem, ropot, pljusk,

kri pljuska ob stene žil.

Mehanizem.

Potiska toplo brozgo.

Potiska jo ob stene,

tanke so, tanke kot kačja koža,
posušena in pozabljena.

Tanke, hrapave, porozne,
ne dopuščajo dotika, ne da bi se v hipu zdrobile,
v hipu razlile ves živelj, ki pritiska v njih.

Cevi. Ostruženi kanali. Izvotlena debla.

Zimska domovanja osamljenih želja.

Hladna in vlažna, izsvedrana, oguljena v ihti hrepenenja.

Ugrizi nohtov, čeljusti,

dlani polne prsti

iz katere poganjajo spominčice.

VSRKAN

bzz, bzzz, bzzzz

tlesk, floc

me zbudi iz sanjanja

opazim da sem visel prepuščen pogledom

izgubljen

skupaj z gatami potegnjen v razpoke

kot vlaga vpit v stene pretesnih stanovanj

katerih živelj se preko balkonov bučno vali

na razgrete ulice obalnega mesta

EN KROG (1 o)

grem en krog rečeš.

zapreš vrata.

in kroživa.

ob progi.

na stopnišču stare šole.

za garažami.

v mislih ko si bil majhen

in mi mahal v znak,

da prihaja avtobus,

ki je bil obenem tudi pozdrav.

(zjutraj ob kavi,

se pobožava z očmi.)

VEVA

stala sva v vrsti in
kot se to pogosto zgodi, je čakanje mučno
res ne vem zakaj me spomni na zobozdravstveno čakalnico
praskanje, stopicljanje najkrajših korakov
križanje pogledov, izbor za mis vrste
prepoznavanje znancev v podobnih obrazih
zdolgočasnost uslužbenca, ko steguje roko
da ti poda karto, drobiž

še en cigaret preden se vkrcava
in ob tem nama je nerodno
ko spoznava da sva se že videla
v vrsti tri minute nazaj

nerodno, ker sva prižgala cigareto
nerodno, ker sva se zaželela

istočasno se obrneva
pokadiva in vztopiva

na nasprotnih peronih

na nasprotnih vagonih

sram ki naju je končno zapustil

nama za sabo

iz prsi potegne izdih

olajšana poiščeva sedež

sedež na nasprotni strani

in šele ko odtlačiva svojo prtljago

in se udobno namestiva

se zopet spogledava

in veva

TEK

tek. ah ja, tek tek.

prosti tek. prazno se zatekam.

zataknen. vrti se a ostaja pri nogah.

vse je v stopalih.

tek. ah ja, tek tek.

tekmujem, ali ga bom pretekel? pretolkel?

brez teka. tečno, tečno.

po čelu otečen, brez spomina,

odteklo je, teče, odteka, cedi se,

tečnost revolucije.

cedi se, zdavnaj pretečena ljubezen,

preceja se skozi misli,

tečne misli, preceja in seseda,

tektonika časa,

tečen izmet dna.

in tečem.

###